

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind III Syv teaterår 1849-56

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr03-shoot-idm139891011831488/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

»Denne pige er forbandet vanskelig.«

Atter henvender hun sig nu mildt og forsonligt til Pernille, idet hun klapper hende og siger:

»Lad os gå ind! jeg skal fortælle dig den hele sag.«

P e r n i l l e (vranten).

»Ach!«

Over denne trods hos pigen taber Lucretia tålmodigheden, og hun siger befalende, idet hun trækker hende ind med sig: »Nu vil jeg, at du skal vide den.«

Hun går nu ind i huset, og efter alle disse vekslende stemninger, som man har været vidne til, er man forberedt på alt og finder det meget rimeligt, at hun i et nyt anfald har revet al pynten af og iklæder sig en dragt, hvorom Henrich udbryder, da hun kommer: »Aóó himmel! er det muligt? Er det madamen? Nu ser hun jo ud, som en gammel hus-postil.«

Lucretia kommer da »slet klædt« atter ind på scenen i et meget fortrædeligt humør og spadserer op ad gaden; her var det nu, at jeg vandrende op ad scenen benyttede det lille træk af min gamle lærerinde at holde den simple kjole omhyggeligt i vejret med begge hænder, medens jeg i den foregående scene havde ladet den pyntelige dragt slæbe.

At alle overgangene således bliver stærkt mimiske, vil man forstå heraf, og ligesom i denne første lille scene således fortsættes overgangen igennem hele stykket. Det var efter denne plan, at jeg indstuderede »Den vægelsindede«. [Til de to sange hun synger, medens hun leder efter en bog, og som ikke findes i stykket, men overlades til skuespillerinden at vælge, hjælp jeg mig med et vers af en gammel fransk sang, som Heibergs moder lærte mig; den danske »forløbte vise« blev jeg nødt til selv at skrive musik og tekst til; thi det er ingenlunde let at finde en sådan, der i korthed og lystighed kan udfylde den morsomme situation.]

Da jeg i al hemmelighed var færdig med rollens indstudering, sagde jeg en dag til Collin: »Nu skal jeg sige Dem noget, som vil forandre Dem. Jeg har lyst til at spille Holbergs vægelsindede. Dette stykke er i flere henseender så forskelligt fra Holbergs andre skuespil, at mig synes, at det måtte være interessant at opføre det.« Da mine anmodninger til Collin ellers så godt som altid gik ud på at bede mig fritaget for roller, eftersom jeg virkelig i høj